

Til: Børne- og Socialministeriet

Dato: 25.04.2019

Høringsvar vedrørende udkast til en række bekendtgørelser og vejledninger på det adoptionsretlige område

Børne- og Kulturchefforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar. BKF vurderer overordnet, at forslaget indeholder mange gode ændringer.

Med forslaget forenkles beslutningsprocessen i sager om adoption uden samtykke (AUS) fra 3 til 2 instanser, hvilket reducerer perioden, hvor barnet og familien er uafklaret og understøtter intentionerne bag lempelserne i 2015.

Derudover giver forslaget anledning til, at børn, som skal bortadopteres iht. Adoptionslovens § 9 stk. 3, kan placeres hos kommende adoptanter allerede ved Ankestyrelsens afgørelse om adoption. Forslaget betyder således, at anbringelsen forkortes med op til halvandet år i disse sager, og barnet kan således flytte omkring 6-9 måneders alderen. På den måde bliver vilkårene i sager om adoption uden samtykke (AUS) efter adoptionslovens § 9 stk. 3 mere sammenlignelig med børn i sager om frivillige adoptioner, hvor barnet anbringes i en plejefamilie frem til forældrenes fortrydelsesret er udløbet efter 3 måneder.

Det er en afgørende forbedring for børnene, som også understøtter formålet om at skabe mest mulig stabilitet og kontinuitet omkring barnet.

Forslaget må derfor forventes at få indflydelse på kommunernes vurdering iht. Servicelovens § 68d om, hvorvidt AUS er et bedre alternativ til en langvarig anbringelse, idet tidsperspektivet for sagens behandling ikke længere kræver samme forbehold, idet den relativt korte proces forbedrer betingelserne for barnets tilknytning til adoptanterne, og reducere risikoen for at barnet pådrager sig negative konsekvenser ved bruddet med plejefamilierne.

Samtidig forkortes perioden, hvor der skal være kontaktbevarende samvær mellem barn og forældre jf. servicelovens § 71.

Samvær i anbringelsessager, hvor spørgsmålet om adoption behandles sideløbende, har svære forudsætninger for både barn og forældre. Der er oftest tale om små børn, som ikke kender deres forældre, og forældre, hvor det er vurderet, at de ikke har potentiale til at udvikle relationen til deres barn. Det er for forældre følelsesmæssigt stærkt belastende og konfliktfyldt at indgå i et kontaktbevarende samvær med et barn, hvor der er udsigt til adoption.

Forkortelsen af anbringelsen betyder desuden, at plejefamiliernes opgave bliver mere forenelig med plejefamiliernes samlede familieliv og harmonere bedre med de godkendelser og perioder som Socialtilsynet fastsætter.

Forslaget anses således for at være til gavn for alle involverede parter i sager om AUS og ikke mindst for barnet.

Ift. sagens proces skal det bemærkes, at en sag om AUS tidligst kan behandles når barnet er 3 måneder. Dvs. sagen om anbringelse skal behandles umiddelbart efter fødslen mens sagen om adoption skal afvente at barnet fylder 3 måneder, idet der skal være forsøgt indhentet samtykke. Samtidig står det anført at Ankestyrelsen tidligst kan behandle sagen, når barnet er fyldt 3 måneder, og Ankestyrelsen kan med forslaget indhente samtykke under sagens behandling. Det er således uklart om sagens behandling i Børn- og ungeudvalget skal afvente at barnet fylder 3 måneder.

BKF mener, at det er mest hensigtsmæssigt, at sagen om anbringelse og adoption kan behandles på samme møde i Børn- og ungeudvalget. Dette af hensyn til alle de involverede parter, og ikke mindst af hensyn til tidsperspektivet ift. barnets flytning, som afhængig heraf i praksis kan variere mellem 6 og 12 måneder.

BKF har desuden enkelte opmærksomhedspunkter til forslagens økonomiske konsekvenser.

Med forslaget følger således en ekstra udgift til advokatsalær for kommunerne, som skal overtage beskikkelsen fra Statsforvaltningen/Familieretshuset. En sag om AUS har flere parter, som alle har ret til advokatbistand sammenlignet med sager om anbringelse uden samtykke. De ekstra parter omfatter barnet uanset alder, plejeforældrene i sager jf. § 9 stk. 4 (adoption på tilknytning) og forældre uden forældremyndighed. Der kan derfor være mellem tre og fire advokater knyttet til en sag om AUS. I sager om anbringelse uden samtykke er der til sammenligning mellem en og tre advokater.

I sager om AUS er der desuden et højere dokumentationskrav forbundet med indstillingerne, dermed flere sagsakter og mere forberedelses tid. Derudover kan det ikke forventes at sager om anbringelse og adoption rejses på samme møde, ligesom beslutningsprocessen derfra har forskellige veje.

Med venlig hilsen

Anne Vang Rasmussen
formand for BKF

Helle Støve
Formand for Børne- og Familienetværket

Eventuelle henvendelser til:

Formand for bestyrelsen Anne Vang Rasmussen, anr3@balk.dk

Formand for Børne- og Familienetværket Helle Støve, hvst@favrskov.dk